

OBSAH

Sestry	5
Marie	7
Slunečno	13
Svatby	18
Smutky	23
Budu tě mít hodně rád	35
Iluze	49
Vím, jaká jsi	63
Konečně jsem tě poznal	79
Nechci bez tebe být	117
Zůstaneš sama	122
Sestup dolů	137
Sestry	152

rocei tady netoste." Brada přestává krváčet. „Podívej, nějaký hrob.“
„To bude Simonův. Maminka ho celý život hledala a my ho našly.“
„Jak to víš? Myslíš, že je to mého táty? Nemá jméno.“
„To je jasné, či by byl.“
„Vrátíme se a fekneme to mamince. Oto, my jsme tady, už za
tebou lezeme. Oto.“ Ozněna. Josefka podává ruku Anežce. Musí jí
pomocí vystoupit z tmavé rokle.

Marie sedí na lavičce před domem. Slunce se schovalo za mraky,
jen výška na kopci ozářilo střeš s jehličnatými stromy. Paprsky vy-
voření výše. Už několikrát si západ slunce pohral s tohlehle scénéri.
Zavřel oči. Možná v těch místech zůstal Simon. A takhle se k ní vrací.